

Thomas Haugersveen har via fotolinsen dokumentert Frelsesarmeens arbeid i Norge, Australia, Sør-Afrika, Lesotho og Swaziland. Sist sammen med Frelsesarmeens aids-team i det sørlige Afrika.

I Vryheid driver Frelsesarmeen et sykehus der aidspasienter i siste sykdomsfase får pleie. Til enhver tid har sykehuset 90 pasienter, hver måned dør 25 prosent av dem. Store vinduer gir rommene lys og utsikt. Det siste den aidssyke 45-åringen ser, er grønne trær og sletter. Han dør like etter at dette bildet ble tatt.

Dokumenterer lidelse

Thomas Haugersveen har blitt godt kjent med Frelsesarmeen. Som fotograf har han dekket Frelsesarmeens arbeid i flere verdensdeler, sist i det sørlige Afrika.

TEKST: Carina Eide Øyan • FOTO: Thomas Haugersveen

 De siste fire årene, har fotostudenten fra Lillehammer holdt til i Perth, Australia. I forbindelse med en skoleoppgave ved Edith Cowan University, der han skulle fordype seg i fotojournalistikk, hadde han lyst å bli nærmere kjent med Frelsesarmeen.

– Alt jeg visste om Frelsesarmeen, var en viss oppfatning av at de hjelper fattige og rusmisbrukere. Da kom

ideen om å dokumentere Frelsesarmeens arbeid i Norge og Australia.

Bildene har Frelsesarmeen fått bruke gratis i sitt informasjonsarbeid.

– Til gjengjeld har jeg fått et unikt innblikk i – og tilgang til – Frelsesarmeens arbeid og områder Frelsesarmeen jobber i og med. En bra deal, smiler Thomas.

Jula 2003 dokumenterte Thomas Frelsesarmeens arbeid i julestria. Jule-

– For første gang opplevde jeg å være utenfor min egen trygghetssone. Lidelsen hos folket vi møtte var overveldende.

Frelsesarmeen har helseteam som ruller i hardt rammede områder av Sør Afrika, Lesotho og Swaziland. I Kwa Zulu/Natal driver Armeen en helsestasjon der spedbarn testes, veies og vaksineres.

<< gryta, julemusikanter, Fyrlyskorpset, Feltpleien, suppebussen, nattpatruljen, Ensjøtunet bo- og servicesenter og Fretex. Utover vinteren og våren 2004 fulgte han Frelsesarmeen i Melbourne i liknende situasjoner.

– For første gang opplevde jeg å være utenfor min egen trygghetssone, sier han og forklarer det med at han kom i direkte kontakt med situasjoner han vanligvis slipper å oppleve eller ta stilling til. Som tiggeren på gata, infeksjoner, ensomhet og alderdom.

– Da skjønte jeg hvor heldig jeg har vært og fikk fokus på andre ting enn meg selv, sier Thomas, som kom bak velstandsfasaden og tøffe ytre.

Godt mottatt

Fotograferingen i Norge og Australia ble godt mottatt på universitetet i Perth. Så bra at det ble en bok og utstilling av prosjektet. Bilder ble sendt til prestisjefylte bildekonkurranser. Et bilde Thomas tok på Feltpleien i Oslo fikk plass i London på Ian Parry Scholarship, en internasjonal prestisjekonkurransen for fotostudenter fra hele verden holdt av The Sunday Times i London. Bilder tatt i Oslo, Melbourne og Perth, og et portrett av en tidligere proffbokser som nå bor på Frelsesarmeens eldresenter for alkoholikere i Melbourne, ble tatt ut til en portrettutstilling i Australia.

Ny ide

– Jeg opplever Frelsesarmeen som en åpen organisasjon som driver med et vidstrakt og stort arbeid. Frelsesarmeen hjelper alle uten å spørre verken om religiøs eller politisk overbevisning, og det synes jeg er raust, mener Thomas.

Thomas har etter hvert utvidet prosjektet sitt. Ett år etter han først startet med fotografering i Norge, dro han til Sør-Afrika, Lesotho og Swaziland for å være med Frelsesarmeens aidsteam i slutten av 2004.

– Sør-Afrika promoteres som et fe-

rieland med vingårder og badeferier. Men lidelsen i landet hører vi mindre om. En av fem er rammet av hiv/aids, og fattigdommen er overveldende, sier Thomas engasjert. I Swaziland viser de offisielle tallene at rundt 40 prosent av befolkningen på 900.000 er rammet av hiv. På grunn av at sykdommen er svært tabubelagt, antas det skjulte tallet å være mye større. Sammen med Frelsesarmeens leder for utvikling- og bistandsprosjekter i Sør-Afrika, kaptein Richard Welch, reiste de til sammen 300 mil for å besøke Frelsesarmeens arbeid blant hiv-smittede og aidssyke i de tre landene.

– Lidelsen hos folket vi møtte var overveldende. Den sosiale stigmatiseringen av de syke fører med seg store psykososiale konsekvenser blant dem som er rammet. Mange blir forlatt av familie og venner, og i svært mange familier er en hel generasjon utryddet av sykdommen. Gamle besteforeldre sitter igjen med ansvaret for barnebarna, unge tenåringer må brødfø sine småsøsken. Det gjør inntrykk å se Frelsesarmeens folk som jobber døgnet rundt og gjør et fantastisk arbeid for å hjelpe dem som er rammet, sier Thomas Haugersveen. •

Jeannie Isaacs jobber i Frelsesarmeens aidsarbeid i Johannesburg. En gang i uka kommer hun til Reggie (30) for å gi praktisk hjelp, slå av en prat og gi moralsk støtte. Reggie er et unntak, han snakker åpent om sykdommen og får støtte fra familien. Sammen med Jeannie, drar han på gode dager til skoler for å informere om aids, og gir sykdommen et ansikt.

Barnehjemmet Ethembeni betyr «Der du finner håp». Denne jenta som veies her er forlatt av foreldrene og gitt til Frelsesarmeen. Hun er født med hiv, og kommer sannsynligvis ikke til å leve opp.

I Lesotho driver Frelsesarmeen et matprosjekt for barn i et hardt belastet slumområde. Rundt 100 barn kommer hit hver dag til mat, undervisning og lek. Foreldrene er døde av aids. – Denne 4-åringen var sist i matkøen, og da hun kom fram til utdelingen var risgryta tom. Det hører med til historien at det var andre gangs bordsetning. Men likevel er det et bilde på hungersnøden i Afrika, der de minste blir hardest rammet, sier Thomas Haugersveen.

I et slumområde i Soweto, nær Johannesburg, bor denne 6-åringen hos sin 80-årige bestemor. Foreldrene er døde av aids, og 6-åringen vil sannsynligvis lide samme skjebne.